

Udskriftsdato: 18. december 2025

AFG nr 9486 af 24/01/2023 (Gældende)

Afdelinger i AIF-værdipapirfond og forvalter var ikke skattemæssigt koncernforbundne og skulle derfor ikke sambeskattes

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 22-0689900

Afdelinger i AIF-værdipapirfond og forvalter var ikke skattemæssigt koncernforbundne og skulle derfor ikke sambeskattes

Afdelingerne i en AIF-værdipapirfond var omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, og var derfor omfattet af den kreds af selskaber mv., der i henhold til selskabsskattelovens § 31 kan indgå i en sambeskatning med et andet selskab mv., hvis de er koncernforbundne i henhold til selskabsskattelovens § 31 C. På baggrund heraf anmodede forvalteren af AIF-værdipapirfonden, H3, om bindende svar om, hvorvidt afdelingerne i AIF-værdipapirfonden skulle sambeskattes med H3, med hinanden og med 100% ejede ejendomsdatterselskaber. Skatterådet bekræftede, at afdelingerne i AIF-værdipapirfonden ikke var skattemæssigt koncernforbundne med H3, og at de dermed ikke skulle sambeskattes. Skatterådet bekræftede endvidere, at afdelingerne i AIF-værdipapirfonden ikke var skattemæssigt koncernforbundne, og at de dermed ikke skulle sambeskattes. Endelig bekræftede Skatterådet, at en afdeling i AIF-værdipapirfonden var skattemæssigt koncernforbundet med et 100% ejet ejendomsdatterselskab, og at de derfor skulle sambeskattes.

Skatterådsmøde 24. januar 2023 - SKM2023. 105. SR

Spørgsmål

1. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at afdelingerne i AIF-værdipapirfonden og forvalteren af AIF-værdipapirfonden ikke er skattemæssigt koncernforbundne efter selskabsskattelovens § 31 C og dermed ikke skal underlægges obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31?
2. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at afdelingerne i AIF-værdipapirfonden ikke er skattemæssigt koncernforbundne efter selskabsskattelovens § 31 C og dermed *ikke* skal underlægges obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31?
3. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at en afdeling i AIF-værdipapirfonden er skattemæssigt koncernforbundet med et helejet datterejendomskapitalselskab efter selskabsskattelovens § 31 C og dermed skal underlægges obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31?

Svar

1. Ja
2. Ja
3. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger (H3) er en dansk kapitalforvalter, der tilbyder en lang række investeringsprodukter til sine investorer fordelt på kapitalforeninger, investeringsforeninger og ejendomsfonde.

Spørger fremsendte den 25. november 2020 anmodning om bindende svar vedrørende den påtænkte oprettelse af AIF-værdipapirfonden. Skatterådet har ved bindende svar af 25. januar 2022 besvaret Spørgers oprindelige anmodning om bindende svar ved SKM2022. 80. SR.

Skatterådets bindende svar afklarer en række men ikke alle relevante skattemæssige omstændigheder, hvorfor Spørger fremsætter nærværende anmodning om bindende svar.

Spørger har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lovbekendtgørelse nr. 406 af 29. marts 2022 om finansiel virksomhed samt tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde i

henhold til § 11, stk. 3 i lovebekendtgørelse nr. 2015 af 1. november 2021 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ("FAIF-loven"). Spørger forvalter en række alternative investeringsfonde.

En række af investeringsfondene forvaltet af Spørger investerer udelukkende i investeringsejendomme. De enkelte investeringsejendomme erhverves af ejendomsfondene gennem separate ejendomsselskaber, således at hver investeringsejendom er ejet af et tilhørende ejendomsselskab (der således er datterselskaber under ejendomsfondene).

Spørger vil nu etablere en yderligere ejendomsfond, der som indikeret vil blive etableret som en AIF-værdipapirfond ("AIF-værdipapirfonden") i overensstemmelse med afsnit VIII i FAIF-loven. Udkast til vedtægter for AIF-værdipapirfonden samt udkast til afdelingsbestemmelser vedlægges som bilag 1.

De af Spørger forvaltede investeringsfonde udbydes alle til professionelle investorer og semi-professionelle investorer efter FAIF-lovens § 5, stk. 5, hvilket også vil være tilfældet for AIF-værdipapirfonden.

AIF-værdipapirfonden påtænkes etableret således, at denne har en variabel fondskapital, jf. FAIF-lovens § 134, stk. 1. AIF-værdipapirfondens fondsbestemmelserne, herunder fondsbestemmelserne for de enkelte afdelinger, vil i overensstemmelse hermed angive vilkår for, hvordan der kan ske emission samt indløsning af andelene i AIF-værdipapirfonden.

Den påtænkte AIF-værdipapirfond organiseres med én eller flere afdelinger hver baseret på en bestemt del af aktiverne i overensstemmelse med fondsbestemmelserne, jf. FAIF-lovens § 134, stk. 2. Investeringerne i AIF-værdipapirfonden sker

således igennem dennes separate afdelinger, hvorved de enkelte investeringsejendomme erhverves af afdelingerne i AIF-værdipapirfonden, hvilket som udgangspunkt vil ske gennem separate ejendomsselskaber.

Hver afdeling hæfter alene for sine egne forpligtelser, idet afdelingen dog også hæfter for sin andel af de omkostninger, der er fælles for afdelingerne i AIF-værdipapirfonden, jf. FAIF-lovens § 134, stk. 3. Investorerne i en af AIF-værdipapirfondens afdelinger hæfter alene med sit indskud, jf. FAIF-lovens § 134, stk. 5.

Investorerne i en af AIF-værdipapirfondens afdelinger vil i fondsbestemmelserne blive tillagt samme rettigheder, som de øvrige investorer i den pågældende afdeling, og investorerne i alle afdelinger i AIF-værdipapirfonden vil blive tillagt samme rettigheder for så vidt angår forhold, som vedrører alle investorerne i AIF-værdipapirfonden, jf. FAIF-lovens § 134, stk. 6.

Hver afdeling i AIF-værdipapirfonden vil herved udgøre et lukket økonomisk kredsløb. Investorerne i AIF-værdipapirfondens afdelinger har tilsvarende alene ret til udbytte fra den afdeling i AIF-værdipapirfonden, som den pågældende har indskudt kapital i, ligesom et eventuelt likvidationsprovenu vil blive fordelt i forhold til den indskudte kapital i den pågældende afdeling.

Investorerne i AIF-værdipapirfondens afdelinger vil blive ejere af værdipapirer i den enkelte afdeling. Rettighederne til værdipapirerne vil enten blive noteret i afdelingens ejerbog for sidenhen at blive registreret i en værdipapircentral efter den model, der er beskrevet i punkt 6.2 i bilag 1 til bilag 1, eller blive registreret direkte i en værdipapircentral ved udstedelsen.

Værdipapirerne i de enkelte afdelinger vil ikke blive optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, jf. lovebekendtgørelse nr. 2014 af 1. november 2021 om kapitalmarkeder § 3, nr. 2 og 3.

H3 forventes vederlagt med et årligt fast vederlag beregnet enten ud fra afdelingens egenkapital eller aktivmasse (ejendomsværdier). Hertil vil komme et performance-afhængigt honorar. Herudover forventes H3 at forestå løbende udlejning af ledige lejemål. Betaling herfor vil være en enhedspris pr. lejemål.

Vedrørende enhedernes regnskabsaflæggelse har spørger supplerende oplyst følgende:

Koncerndefinition

Der må i relation til dette spørgsmål sondres mellem henholdsvis AIF-værdipapirfonden og H-koncernen.

Koncerndefinitionen for AIF-værdipapirfonden følger Årsregnskabslovens Bilag 1, pkt. B, nr. 1-4.

Koncerndefinitionen for H-koncernen følger Lov om Finansiell Virksomhed §§ 5a-b, idet koncernens moderselskab, H1 er en finansiell holdingvirksomhed.

De to koncerndefinitioner er ordlydsmæssigt identiske.

Det afgørende kriterium er efter begge definitioner, om der foreligger "bestemmende indflydelse".

Efter ordlyden defineres bestemmende indflydelse på følgende måde:

"Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse. Ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,*
- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,*
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden, eller har*
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden."*

Regnskabsmæssig konsolidering

Konsolidering mellem AIF-værdipapirfonden og H-koncernen

H3 er ikke moderselskab. Selskabet er et helejet datterselskab til H2 og indgår i koncernregnskaberne for H2 og H1 (ultimativ ejer).

For at der foreligger en koncern skal der efter definitionen herpå, jf. ovenstående, foreligge bestemmende indflydelse, hvilket i første række anses for at være tilfældet, hvor man ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i den potentielle dattervirksomhed. Allerede i denne henseende er AIF-værdipapirfonden imidlertid særegen i den forstand, at der ikke findes nogle stemmerettigheder i en AIF-værdipapirfond. AIF-værdipapirfonden er ikke - som et kapitalselskab - en selvstændig juridisk enhed med en generalforsamling, hvor investorer kan udøve stemmeret. AIF-værdipapirfonden er en selvstændig økonomisk enhed sui generis, der ikke har nogen generalforsamling eller stemmer tilknyttet.

I anden række afhænger spørgsmålet om "bestemmende indflydelse" af om en af kriterierne i nr. 1-4 (råden over stemmerettigheder i kraft af aftale osv.) er opfyldt. Allerede fordi der i AIF-værdipapirfon-

den ikke eksisterer stemmerettigheder er nr. 1, 3 og 4 ikke anvendelige. Når nr. 2 ("beføjelsen til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale") heller ikke er anvendelig skyldes dette, at bestemmelsen fortolkningsmæssigt kræver at der uanset hvad foreligger en "investering", hvilket ikke er tilfældet her. Dette understøttes også af den internationale regnskabsstandard, IFRS 10, hvor der i afsnittet om "kontrol" anføres "virksomheden, man har investeret i", ligesom der i standardens Appendiks B, eksempel 13 skelnes mellem det at være beslutningstager indenfor rammer defineret i f.eks. investoroplysninger og udbudsmateriale, og at være investor på linje med øvrige investorer. I eksemplet har forvalteren en ejerandel på 10% af fonden uden at dette medfører koncerndannelse, og i det konkrete forhold har H3 slet ikke nogen ejerandel (dvs. der foreligger ikke nogen investering).

Da koncerndefinitionen ikke er opfyldt, skal der følgelig heller ikke ske konsolidering. I tillæg til den juridiske analyse af, hvorvidt der mellem AIF-værdipapirfonden og H-koncernen foreligger concernforbindelse er det, efter vores opfattelse, også relevant at fremhæve det forhold, at en AIF-værdipapirfond er en særlig form for økonomisk enhed, der ganske enkelt ikke er taget højde for i relation til koncerndefinitionen, der klart forudsætter dels at der i den underliggende enhed eksisterer stemmerettigheder eller andre former for magtbeføjelser, at den underliggende enhed har egen juridisk selvstændighed, og at der helt eller delvist er en form for ejerskab mellem enhederne. Dette er også årsagerne til, at der heller ikke sker konsolidering mellem H-koncernen og de øvrige investeringsenheder (UCITS, Kapitalforeninger m.v.) der forvaltes. Den af H-koncernen anvendte praksis i denne henseende svarer også til den praksis, der anvendes i resten af investeringsfondsbranchen. Ingen kapitalforvaltere i branchen foretager regnskabsmæssig konsolidering med de fonde, de har under forvaltning.

Endelig bør det også tages i betragtning, at hvis der skulle ske konsolidering, og dermed også i skattemæssig henseende sambeskatning mellem H-koncernen og AIF-værdipapirfonden, vil disse enheder efter sambeskatningsreglerne have fælles hæftelse for skattebetalinger. Dette ville være i direkte modstrid med FAIF-lovens § 134, stk. 3, hvorefter hver afdeling i en AIF-værdipapirfond alene må hæfte for sine egne forpligtelser. Den eneste undtagelse hertil er fællesomkostninger i AIF-værdipapirfonden. Også det forhold, at FAIF-lovens § 134 må anses for *lex specialis* i forhold til den almindelige koncerndefinition indebærer således, at der ikke skal ske konsolidering.

Konsolidering mellem AIF-værdipapirfonden og dens afdelinger

Af de samme årsager, som anført ovenfor vedrørende konsolidering mellem AIF-værdipapirfonden og H-koncernen, bør der ikke ske nogen konsolidering mellem AIF-værdipapirfonden og dens afdelinger, herunder idet der ikke foreligger concernforbindelse og idet de samme reale hensyn gør sig gældende. Derudover ville konsolidering og de deraf afledte konsekvenser ift. sambeskatning m.v. også i denne henseende være i strid med FAIF-lovens § 134 om selvstændig hæftelse.

Hele formålet med opdeling i afdelinger og FAIF-lovens § 134 er netop at sikre, at afdelingerne er selvstændige økonomiske enheder, hvilket konsolidering / sambeskatning ville stride imod.

Konsolidering mellem afdelingen og dennes datterselskaber

Konsolidering vil følge årsregnskabslovens bestemmelser. Den enkelte afdeling i AIF-værdipapirfonden vil undlade at aflægge concernregnskab, såfremt bestemmelserne i årsregnskabsloven for undladelse er opfyldt. Bliver der ikke regnskabsmæssigt konsolideret vil indregningen af ét 100 pct. ejet datterejendomskapitalselskab forventeligt ske efter indre værdis metode.

Hvis den enkelte afdeling ejer et eller flere datterselskaber (f.eks. et ApS) er det vores opfattelse, at der skal ske konsolidering mellem disse efter Årsregnskabslovens Bilag 1, pkt. B, nr. 1-4. Afdelingen vil eje

mere end halvdelen af stemmerettighederne i det underliggende selskab, hvorfor koncerndefinitionen er opfyldt. Konsolidering af datterselskaber vil ske enten ved at indregne formueværdien af datterselskabet i moderselskabets årsrapport, eller ved at udarbejde et egentligt koncernregnskab.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1

Spørgsmål 1 foreslås besvaret med "ja".

Spørgsmål 1 omhandler spørgsmålet om, hvorvidt det er korrekt, at AIF-værdipapirfonden og AIF-værdipapirfondens afdelinger ikke sammen med Spørger skal underlægges obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31, stk. 1.

Selskabsskattelovens § 31, stk. 1 har følgende ordlyd:

"Koncernforbundne selskaber og foreninger m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j, 3 a-5 og 5 b, § 2, stk. 1, litra a og b, eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, skal sambeskattes (national sambeskatning). Ved koncernforbundne selskaber og foreninger m.v. forstås selskaber og foreninger m.v., der på noget tidspunkt i indkomståret tilhører samme koncern, jf. § 31 C. I stk. 2-9 sidestilles faste ejendomme og tilknyttet virksomhed efter kulbrinteskatteloven med faste driftssteder. Ved ultimativt moderselskab forstås det selskab, som er moderselskab uden at være datterselskab, jf. § 31 C" (udhævet her).

Det kan ved besvarelsen af dette spørgsmål lægges til grund, at AIF-værdipapirfonden og dennes afdelinger udgør selvstændige skattesubjekter efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 i overensstemmelse med svaret i SKM2022. 80. SR. Det afgørende for, hvorvidt der skal ske obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31, stk. 1 er følgelig alene, hvorvidt AIF-værdipapirfonden og dennes afdelinger skal anses for rent skatteretligt at indgå i koncern med Spørger, jf. selskabsskattelovens § 31 C.

Det kan ved besvarelsen af dette spørgsmål lægges til grund, at Spørger ikke har en økonomisk ejerandel af en afdeling i AIF-værdipapirfonden.

Selskabsskattelovens § 31 C, stk. 1 har følgende ordlyd:

"Et selskab, en fond, en trust eller en forening m.v. (moderselskabet) udgør sammen med et eller flere datterselskaber en koncern. Et selskab kan kun have ét direkte moderselskab. Hvis flere selskaber opfylder et eller flere af kriterierne i stk. 2-6, er det alene det selskab, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over selskabets økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være moderselskab."

Selskabsskattelovens § 31 C, stk. 2 har følgende ordlyd:

"Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre et datterselskabs økonomiske og driftsmæssige beslutninger."

Selskabsskattelovens § 31 C, stk. 3 har følgende ordlyd:

"Bestemmende indflydelse i forhold til et datterselskab foreligger, når moderselskabet direkte eller indirekte gennem et datterselskab ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i et selskab, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse."

Der stilles i nærværende ikke spørgsmålstegn ved, at det er Spørgers bestyrelse, der udgør AIF-værdipapirfondens bestyrelse. Det skyldes det lovbaserede faktum, at AIF-værdipapirfonden netop rent selskabsretligt/FAIF-retligt indgår som en egentlig bestanddel af den juridiske person, som Spørger udgør. Man ville derfor også kunne forledes til at slutte, at der foreligger bestemmende indflydelse mellem Spørger

og AIF-værdipapirfonden eller - mere generelt - mellem FAIF'en og AIF'en i en konstruktion som denne, uanset at FAIF'en ikke ejer én eneste andel i AIF-værdipapirfonden men alene forvalter AIF-værdipapirfonden i kraft af sit regulerede virke efter FAIF-loven. Dette er dog *ikke* Spørgers opfattelse.

Spørgers helt overordnede betragtning er, at der ikke kan foreligge bestemmende indflydelse for én enhed over en anden enhed, når de to enheder er den samme enhed.

Reglerne i selskabsskattelovens § 31 C forudsætter da også, at der i en koncern foreligger selvstændige juridiske enheder (ikke alene skattemæssigt selvstændige enheder). Dette ses eksempelvis ved, at:

- Bestemmende indflydelse opnås ved at "styre et datterselskabs økonomiske og driftsmæssige beslutninger", jf. § 31 C, stk. 2. I nærværende tilfælde styrer Spørger ikke AIF-værdipapirfonden; AIF-værdipapirfonden er en del af Spørger.
- Bestemmende indflydelse foreligger, når "moderselskabet [...] ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i et selskab", jf. § 31 C, stk. 3. Spørger ejer ikke AIF-værdipapirfonden; AIF-værdipapirfonden er en del af Spørger.
- Efter § 31 C, stk. 4 kan der foreligge bestemmende indflydelse i tilfælde, hvor mindre end 50 % af stemmerettighederne ejes af et selskab, (1) hvis moderselskabet i forskellige tilfælde råder over stemmerettighederne, (2) har beføjelse til kontrol gennem aftale (eksempelvis ejeraftale), (3) kan udpege majoriteten af bestyrelsen i datterselskabet eller (4) har råderet over et flertal af stemmerne på generalforsamlingen. Alle de fire tilfælde forudsætter, at der er tale om to selskabsretligt selvstændige enheder, hvor et moderselskab har en sådan kontrol over datterselskabet, at moderselskabet de facto kontrollerer datterselskabet. Der er ingen af numrene i stk. 4 der sigter mod eller alene hentyder til den situation, hvor moder- og datterselskab er den samme juridiske enhed.

Det bemærkes, at selskabsskattelovens § 31 C af gode grunde ikke tager stilling til nærværende spørgsmål, hverken indirekte eller direkte, da koncernbeskatningsreglerne er udarbejdet længe før den juridiske konstruktion AIF-værdipapirfonden som begreb blev introduceret i dansk ret.

Investorerne i en AIF-værdipapirfonds afdeling ejer en andel af formuen af den pågældende afdeling, der opgøres som investorens forholdsमæssige andel af formuen ved likvidation. Generalforsamlingen som selskabsretligt organ findes derimod ikke i en AIF-værdipapirfond, hvorfor det også savner mening, at der skulle kunne 'ejes stemmer' som koncerndefinitionen i selskabsskattelovens § 31 C er baseret på, jf. stk. 3. Der henvises i den forbindelse til Den Juridiske Vejledning 2022-1, Afsnit C. D. 3.1.2.2, hvoraf fremgår, at "*Det er stemmerettighederne og ikke kapitalandelene, som er udslagsgivende i forhold til, om der foreligger et koncernforhold.*" (udhævet her).

At AIF-værdipapirfonden ikke skal beskattes sammen med Spørger stemmer overens med, at en AIF-værdipapirfond er en selvstændig økonomisk enhed. Af bemærkninger til lovforslag nr. 184 af 14. marts 2018 til FAIF-loven, hvor AIF-værdipapirfonden som juridisk investeringsfondsform blev indført, fremgår blandt andet:

"En AIF-værdipapirfond bliver en selvstændig økonomisk enhed, men ikke en juridisk enhed. Det betyder, at en AIF-værdipapirfond ikke vil være en juridisk person, der kan være part i retssager og at den ikke vil få en selvstændig ledelse. Rent juridisk bliver AIF-værdipapirfonden en del af den FAIF, der har oprettet den. Økonomisk derimod bliver den en selvstændig enhed, og de midler, som tilhører en AIF-værdipapirfond, vil alene skulle anvendes til fordel for investorerne og de vil skulle holdes adskilte fra FAIF'ens øvrige midler."

Det er således et af formålene med en AIF-værdipapirfond, at midlerne i AIF-værdipapirfonden skal holdes adskilt fra FAIF'ens. Såfremt man måtte nå den konklusion, at enhederne skulle sambeskattes

- alene fordi der er en FAIF-AIF relation - ville der ske en skattemæssig (og dermed økonomisk) sammenblanding af økonomierne, der ikke rent legislativt var tiltænkt med investeringsfondsformen.

Hvis man måtte finde, at der skal ske sambeskatning mellem Spørger og AIF-værdipapirfonden, vil man formentlig også nå den konklusion, at der skal ske beskatning på tværs af alle afdelingerne i AIF-værdipapirfonden, uanset at disse ikke måtte være økonomisk forbundet gennem fælles ejerskab på nogen vis. Dette vil rent skatteretligt gøre AIF-værdipapirfonden til et uegnet investeringsinstitut, hvilket notorisk ikke kan have været formålet med indførelsen. Investorer der investerer i to fuldstændigt adskilte investeringsenheder i form af adskilte afdelinger vil indirekte få sammenblandet deres skattemæssige forhold, eftersom afdelingerne ville skulle sambeskattes. Det betyder, at en investor i en afdeling ville risikere at blive økonomisk influeret af resultaterne i en anden afdeling. Dette ville ikke stemme overens med lovgivningsmagtens intention om at skabe 'selvstændige økonomiske enheder'.

Det er således samlet set Spørgers opfattelse, at der ikke skal ske sambeskatning mellem Spørger og AIF-værdipapirfonden.

Spørgsmål 2

Spørgsmål 2 foreslås besvaret med "ja".

Spørgsmål 2 omhandler spørgsmålet om, hvorvidt det er korrekt, at AIF-værdipapirfondens afdelinger ikke skal underlægges obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31, stk. 1.

Der henvises til forudsætningerne og argumentationen præsenteret under spørgsmål 1, idet Skattestyrelsen tillige ved besvarelsen af spørgsmål 2 kan lægge til grund, at ingen af investorerne i én afdeling samtidig er investor i en anden afdeling. Der forudsættes således ikke at eksistere nogen anden forbindelse mellem afdelingerne i AIF-værdipapirfonden, end at afdelingerne indgår i den samme

AIF-værdipapirfond, der er forvaltet af Spørger.

Det er Spørgers opfattelse, at alle afdelingerne i AIF-værdipapirfonden i kraft af deres juridiske status som selvstændige økonomiske enheder skal beskattes særskilt og adskilt.

Spørgsmål 3

Spørgsmål 3 foreslås besvaret med "ja".

Spørgsmål 3 omhandler spørgsmålet om, hvorvidt AIF-værdipapirfondens afdelinger skal underlægges obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31, stk. 1 med ejendomsselskaber, der er 100 % ejet af den pågældende afdeling.

Der henvises til forudsætningerne og argumentation foreløbigt forelagt Skattestyrelsen i nærværende anmodning, idet der ved dette spørgsmål fokuseres på situationen, hvor en afdeling i AIF-værdipapirfonden ikke ejer sine investeringsejendomme direkte i afdelingen men har oprettet helejede datterkapitalselskaber, som investeringsejendommene er ejet af.

Det er Spørgers opfattelse, at der i en sådan situation vil opstå et koncernforhold efter selskabsskattelovens § 31 C mellem afdelingen og dens helejede datterkapitalselskab med obligatorisk sambeskatning til følge.

Den pågældende afdeling i AIF-værdipapirfonden vil eje samtlige kapitalandele og dermed både alle økonomiske og forvaltningsmæssige rettigheder. Det betyder tillige, at afdelingen vil have bestemmende indflydelse over ejendomsselskabet efter selskabsskattelovens § 31 C, stk. 2 og 3.

Forskellen på forholdet mellem på den ene side Spørger og AIF-værdipapirfonden eller en afdeling deri og på den anden side AIF-værdipapirfondens afdeling og et af afdelingen helejet datterkapitalselskab er, at der i situationen omhandlet i nærværende spørgsmål 3 er tale om en juridisk relation mellem selvstændige, separate, adskilte juridiske enheder, hvor der meningsfyldt kan tales om at foreligge bestemmende indflydelse, mens dette ikke er tilfældet i relationen mellem Spørger og AIF-værdipapirfonden.

Det er således Spørgers opfattelse, at en afdeling i AIF-værdipapirfonden skal koncernbeskattes med helejede datterkapitalselskaber.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at afdelingerne i AIF-værdipapirfonden og forvalteren af AIF-værdipapirfonden ikke er skattemæssigt koncernforbundne efter selskabsskattelovens § 31 C og dermed ikke skal underlægges obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31.

Begrundelse

Med henvisning til Skatterådets bindende svar i SKM2022. 80. SR lægges det til grund, at AIF-værdipapirfonden og dennes afdelinger er selvstændige skattesubjekter omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Det er forudsat, at de enkelte afdelinger ikke vælger at være omfattet af ligningslovens § 16 C.

Skattestyrelsen har endvidere lagt til grund, at H3 ikke har nogen ejerandele i AIF-Værdipapirfonden eller nogen afdelinger heri.

Kontrolbegrebet

I henhold til selskabsskattelovens § 31, skal koncernforbundne selskaber og foreninger m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j, 3 a-5 og 5 b, sambeskattes. Ved koncernforbundne selskaber og foreninger m.v. forstås selskaber og foreninger m.v., der på noget tidspunkt i indkomståret tilhører samme koncern, jf. selskabsskattelovens § 31 C.

H3 er et almindeligt selskab omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1. AIF-værdipapirfonden og dennes afdelinger er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Det følger heraf, at H3 og AIF-værdipapirfonden og dennes afdelinger skal sambeskattes, hvis de tilhører samme koncern som defineret i selskabsskattelovens § 31 C.

I henhold til selskabsskattelovens § 31 C, stk. 1, udgør et selskab sammen med et eller flere datterselskaber en koncern.

Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre et datterselskabs økonomiske og driftsmæssige beslutninger, jf. selskabsskattelovens § 31 C, stk. 2.

Bestemmende indflydelse i forhold til et datterselskab foreligger, når moderselskabet direkte eller indirekte gennem et datterselskab ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i et selskab, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse, jf. selskabsskattelovens § 31 C, stk. 3.

Ejer et moderselskab ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i et selskab, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis moderselskabet har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,

- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i et selskab i henhold til en vedtægt eller aftale,
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på selskabet eller
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over selskabet, jf. selskabsskattelovens § 31 C, stk. 4.

H3 er ejet af H2, der er ejet af H1. De tre selskaber er sambeskattede.

Spørgsmålet er, om H3 kan siges at have "bestemmende indflydelse" over AIF-værdipapirfonden og dennes afdelinger i selskabsskattelovens § 31 C, stk. 4's forstand.

Koncerndefinitionen i selskabsloven, selskabsskatteloven, årsregnskabsloven og lov om finansiel virksomhed blev ved lov nr. 516 af 12. juni 2009 og lov nr. 470 af 12. juni 2009 ændret så den blev tilpasset koncerndefinitionen i IAS 27.

Til forskel fra koncerndefinitionen i selskabsloven, årsregnskabsloven og lov om finansiel virksomhed anvendes i selskabsskattelovens § 31 C begrebet "datterselskaber" i stedet for "dattervirksomheder".

I bemærkningerne til selskabsskattelovens § 31 C i betænkning den 15. maj 2009 til lovforslag L 171 er anført:

"Ved ændringsforslaget i nr. 02 foretages en mindre justering af koncerndefinitionen i selskabsskattelovens § 31 C, der er en del af lovens regelsæt om sambeskatning.

Baggrunden for justeringen er, at der ved forslaget til §§ 6 og 7 i den nye lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), jf. L 170, og ved § 1, nr. 36 i nærværende lovforslag foreslås tilsvarende ændringer i koncerndefinitionen i henholdsvis selskabslovgivningen og i årsregnskabsloven. *Ved ændringerne bliver selskabslovens og årsregnskabslovens koncerndefinition den samme som definitionen i den internationale regnskabsstandard (IAS 27). Ordlyden er ganske vist ikke på alle områder den samme som i IAS 27, hvilket imidlertid alene skyldes, at ordlyden er tilpasset strukturen i danske virksomheder. Der er dermed ikke tiltænkt materielle forskelle.*

Det foreslås på den baggrund, at koncerndefinitionen i sambeskatningsreglerne justeres, så den - lige som det er tilfældet efter de gældende regler - lægges op ad koncerndefinitionen i regnskabslovgivningen. *Formålet er, at koncerner fortsat skal kunne anvende den samme koncerndefinition både ved skatteberegningen efter sambeskatningsreglerne og ved aflæggelsen af koncernregnskabet.* Det har blandt andet den fordel, at koncernens selskaber i forbindelse med regnskabskonsolideringen i forvejen udveksler en stor del af de oplysninger, der også er nødvendige ved udfærdigelsen af sambeskatningsskatteberegningen.

Det er overordnet set vurderingen, at den foreslåede koncerndefinition kun i mindre omfang vil føre til ændringer i kredsen af selskaber, der omfattes af sambeskatningsreglerne. Der er dog nuanceforskelle mellem den gældende og den foreslåede koncerndefinition, idet det i forslaget tillægges afgørende betydning, hvem der reelt har bestemmende indflydelse i et selskab, uagtet om der formelt besiddes ejerandele.

Hvis en koncern aflægger regnskab efter den internationale regnskabsstandard (IAS), vil den foreslåede justering ikke indebære ændringer. I disse tilfælde defineres koncernen således både efter de gældende og de foreslåede regler i overensstemmelse med koncerndefinitionen i IAS.

Den justerede koncerndefinition fremgår af forslaget til selskabsskattelovens § 31 C, stk. 1-6. Forslaget til stk. 7 svarer til den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 31 C, stk. 6, nr. 3, 2. pkt. Bestemmelsen i § 31 C, stk. 8 opretholdes uændret.

Til forskel fra koncerndefinitionen i selskabsloven og årsregnskabsloven anvendes i forslaget til selskabsskattelovens § 31 C begrebet »datterselskaber« i stedet for »dattervirksomheder«. Datterselskaber skal forstås i lyset af de selskaber, der efter §§ 31 og 31 A kan deltage i en sambeskatning. Samtidig er det nævnt, at moderselskabet kan være et selskab, en fond, en trust eller en forening m.v." (Skattestyrelsens fremhævninger)

I bemærkningerne til selskabslovens koncerndefinition (lovforslag L 170) er blandt andet anført:

"Ved tilpasningen af 7. regnskabsdirektiv til de internationale regnskabsstandarder i 2003 blev det muligt i den nationale lovgivning at fravige kravet om, at et selskab for at være et moderselskab skal besidde kapitalandele i et datterselskab. Denne mulighed udnyttes i forslaget. Således er det tidligere krav om, at moderselskabet formelt skulle besidde kapitalandele i datterselskabet, herved ophævet."

Tilsvarende er anført i lovforslag L 171 vedrørende lov om finansiel virksomhed og årsregnskabsloven.

Koncerndefinitionen i selskabsloven er ikke ændret siden da. Tilsvarende er koncerndefinitionen i årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed, og selskabsskattelovens heller ikke ændret.

For så vidt angår kontrolbegrebet i IAS 27 anfører Gitte Søgaard følgende på side 80-81 i sin ph.d.-afhandling 2015 "Koncernbegreber i regnskabs- og selskabsretten - et studium i koncernbegrebers tilblivelse og indhold med baggrund i samspillet mellem internationale regnskabsstandarder, EU-retten og national ret":

"I IAS 27.4 (2008) defineres kontrol som magten til at styre en enheds finansielle og driftsmæssige politikker med henblik på at opnå fordele med baggrund i enhedens aktiviteter ("Control is the power to govern the financial and operating policies of an entity so as to obtain benefits from its activities").

[...]

Der er med andre ord tale om, at evnen og muligheden for "at styre" driftsmæssige og økonomiske politikker skal være til stede, samtidig med at de økonomiske resultater af denne "styring" (altså fordele og risici) skal opstå, for at der består kontrol i IAS 27 (2008)-forstand.

Eksempel:

Et kommanditselskab har tre partnere: A er komplementar med ledelsesansvar og modtager et honorar, som er sammenligneligt med det honorar, som kunne opnås for tilsvarende indsats i forhold til tredje-mand. B og C er kommanditister uden ledelsesansvar og deler overskuddet med 50 % til hver. A kan ikke fjernes af B og C.

A kan styre de driftsmæssige og finansielle politikker i virksomheden. Men A får ikke del i overskuddet fra virksomhedens aktiviteter, og A kontrollerer derfor ikke virksomheden i IAS 27 (2008)-forstand."

På tilsvarende vis er det H3, der styrer driftsmæssige og finansielle politikker i AIF-værdipapirfonden, og H3 kan ikke afsættes af investorerne i AIF-værdipapirfonden. H3 modtager honorar.

Værdipapirfonde

I 2009 kunne danske investeringsinstitutter alene etableres som foreninger. Den juridiske enhed "værdipapirfond" blev først indført i Danmark ved lov nr. 557 af 18. juni 2012 (lovforslag L 137 fremsat den 29.

marts 2012). Værdipapirfonde skulle da være omfattet af "UCITS-direktivet" (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF). I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er anført"

"3.1.4.2. Indførelse af regler om værdipapirfonde

[...] Det foreslås at indføre værdipapirfonde, som er særskilte økonomiske, men ikke juridiske, enheder. Værdipapirfonde kan alene etableres og administreres af investeringsforvaltningsselskaber eller administrationsselskaber. Beslutninger vedrørende en værdipapirfond træffes derfor af det investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab, der administrerer værdipapirfonden. Værdipapirfonde skal organiseres med en eller flere afdelinger, hver baseret på en bestemt del af aktiverne efter fondsbestemmelserne herom. Værdipapirfondes afdelinger kan påtage sig forpligtelser svarende til afdelinger i investeringsforeninger. Det er dog investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet, der på vegne af en værdipapirfond påtager sig forpligtelser, da værdipapirfonde ikke har en ledelse eller ansatte. I det omfang loven eller regler udstedt i medfør af loven pålægger værdipapirfonde eller deres afdelinger pligter, påhviler det således investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet, som administrerer fonden, at leve op til pligten på værdipapirfondens vegne. Formuen i værdipapirfonde ejes af investorerne kollektivt. Investorerne hæfter alene med den eller de andele, som investoren ejer af en afdelings formue."

Det blev muligt at oprette AIF-værdipapirfonde med Lov. nr. 706 af 8. juni 2018 (Lovforslag L 184 af 14. marts 2018). Det anføres i bemærkningerne til loven, at "Selskabstypen AIF-værdipapirfond svarer til værdipapirfonde i lov om investeringsforeninger m.v."

I forbindelse med indførslen af værdipapirfonde blev de anset for skattemæssigt transparente. Praksis blev ændret ved Skattestyrelsens styresignal i SKM2016. 98. SKAT, hvorefter danske værdipapirfonde fremover skulle anses for selvstændige skattesubjekter.

Til støtte, for at AIF-værdipapirfonden ikke skal sambeskattes med H3, gør spørger helt overordnet gældende, at der ikke kan foreligge bestemmende indflydelse for én enhed over en anden, når de to enheder er samme enhed.

Spørger gør endvidere gældende, at selskabsskattelovens § 31 C forudsætter, at der i en koncern foreligger selvstændige juridiske enheder, og at sambeskatning ikke vil stemme overens med at en AIF-værdipapirfond er en selvstændig økonomisk enhed, idet midlerne tilhørende en AIF-værdipapirfond alene vil skulle anvendes til fordel for investorerne og skal holdes adskilte fra forvalterens midler.

Spørger har endvidere anført, at der regnskabsmæssigt ikke skal ske konsolidering mellem H3 og AIF-værdipapirfonden, da der i medfør af regnskabsreglerne ikke foreligger koncernforbindelse.

Spørger anfører videre, at selskabsskattelovens § 31 C af gode grunde ikke tager stilling til spørgsmålet, da koncernbeskatningsreglerne er udarbejdet længe før den juridiske konstruktion AIF-værdipapirfond som begreb blev introduceret i dansk ret.

Spørger anfører, at fordi H3 ikke har nogen ejerandele eller stemmerettigheder i AIF-værdipapirfonden, er det afgørende om H3 har "beføjelsen til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale". Denne bestemmelse er imidlertid ifølge spørger heller ikke anvendelig, fordi bestemmelsen fortolkningsmæssigt kræver at der uanset hvad foreligger en "investering", hvilket ikke er tilfældet her. Dette understøttes ifølge spørger også af den internationale regnskabsstandard, IFRS 10.

På baggrund af spørgers oplysninger, er det ikke klart, om H3 ved aflæggelse af årsrapport anvender den koncerndefinition, der følger af årsregnskabslovens bilag 1, B og af lov om finansiel virksomhed og dermed IAS 27, eller de nyere definitioner i IFRS.

Det fremgår af lovbemærkningerne til selskabsskatteloven, årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og selskabsloven, at definitionen af bestemmende indflydelse bygger på IAS 27, og at der kan foreligge kontrol, selvom der ikke besiddes kapitalandele. Skattestyrelsen er derfor ikke enig med spørger i, at koncerndefinitionen forudsætter, at der foreligger en investering, jf. bemærkningerne til lovforslag L 170 og L 171.

Som anført af Gitte Søgaard defineres kontrol i IAS 27 som evnen og muligheden for at styre driftsmæssige og økonomiske politikker, samtidig med at de økonomiske resultater af denne "styring" (altså fordele og risici) skal opstå.

Skattestyrelsen er enig med spørger i, at der i 2009 i forbindelse med lovændringen af selskabsskattelovens § 31 C, ikke er tænkt på værdipapirfonde, da sådanne ikke eksisterede på dette tidspunkt.

I Skatterådets bindende svar SKM2013. 278. SR havde en tysk Fond investeret i to danske selskaber, der ejede ejendomme. Det tyske selskab A var administrationsselskab for fonden. Fonden fungerede på samme måde som en værdipapirfond. A's honorarer fra Fonden bestod i management fee på en fast procentdel af investeringsaktiverne, acquisition fee ved køb af aktiver, disposition fee ved salg af aktiver og et performanceafhængigt fee. Der skulle udarbejdes og offentliggøres særskilte reviderede regnskaber for hver fond. Der skulle ikke ske regnskabsmæssig konsolidering mellem A og fonde administreret af A ved opgørelsen af A's årsregnskab ligesom den enkelte fonds regnskab ikke skulle konsolideres med det eventuelle regnskab for de underliggende investeringsaktiver, da det fulgte af definitionen af kontrol i IAS 27 ("the power to govern the financial and operating policies of an entity so as to obtain benefits from its activities."), at A ikke udøvede kontrol, da A ikke havde nogen adkomst til afkastet fra investeringerne (bortset fra deres fee). SKAT lagde til grund, at Fonden skulle anses for skattemæssigt transparent i dansk skattemæssig henseende. På baggrund af en konkret helhedsvurdering af samtlige omstændigheder, herunder ordlyden af selskabsskattelovens § 31 C om koncernforbindelse, koncerndefinitionens formål, de konkrete omstændigheder i sagen og foreliggende praksis, anså SKAT i den konkrete situation ikke A som moderselskab for de danske ejendomsselskaber, som var ejet på vegne af fonden, i relation til selskabsskattelovens § 31 om national sambeskatning. Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling og begrundelse.

Ligesom i SKM2013. 278. SR, har H3 ikke adkomst til afkast fra AIF-værdipapirfondens investeringer. Skattestyrelsen finder ikke, at H3's honorar, herunder det performanceafhængige honorar, udgør en adkomst til afkast fra AIF-værdipapirfondens investeringer. Det er herved forudsat, at H3's honorar er sammenligneligt med det honorar, som kunne opnås for tilsvarende indsats i forhold til tredjemand.

Spørger har oplyst, at H3 aflægger regnskab i overensstemmelse med lov om finansiel virksomhed, og at der i henhold hertil ikke skal ske konsolidering mellem H3 og AIF-værdipapirfonden og dennes afdelinger. Dette er ikke efterprøvet, men det lægges som en forudsætning til grund, at H3 og AIF-værdipapirfonden ikke skal konsolideres regnskabsmæssigt efter internationale regnskabsstandarder eller efter danske regler.

På baggrund af en samlet konkret vurdering af sagens faktiske oplysninger, formålet med og baggrunden for koncerndefinitionen i selskabsskattelovens § 31 C, samt de for AIF-værdipapirfonde gældende regler og foreliggende praksis, anses H3 ikke for moderselskab for AIF-værdipapirfonden eller dennes afdelinger. H3 skal dermed ikke undergives obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31 med AIF-værdipapirfonden og dennes afdelinger.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at afdelingerne i AIF-værdipapirfonden ikke er skattemæssigt koncernforbundne efter selskabsskattelovens § 31 C og dermed ikke skal underlægges obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31.

Begrundelse

På spørgers anmodning lægges det til grund, at ingen af investorerne i én afdeling samtidig er investor i en anden afdeling. Skattestyrelsen lægger endvidere til grund, at ingen investor ejer mere end 50% af ejerandelene i en afdeling.

En afdeling i en dansk værdipapirfond anses som et selvstændigt skattesubjekt. Se hertil Den juridiske vejledning 2022-2, afsnit C. D. 1.1.10.3 "Investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde som har oprettet andelsklasser":

"Om udtrykkene forening og afdeling bemærkes, at den typiske organisation af andelsklasser vil være, at der foreligger en forening, der har en afdeling, der er opdelt i andelsklasser. Den gældende terminologi på skatteområdet er, at udtrykket forening også omfatter en afdeling. Afdelingen og dens medlemmer beskattes, som om den var en selvstændig forening. Opdelingen af en given afdeling i andelsklasser påvirker ikke andre afdelingers skattemæssige status. Den påvirker kun afdelingen selv."

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at afdelinger i danske AIF-værdipapirfonde også skal anses for selvstændige skattesubjekter. Se hertil SKM2022. 80. SR.

Med henvisning til Skattestyrelsens indstilling til spørgsmål 1, er det Skattestyrelsens opfattelse, at H3 ikke udgør et moderselskab for AIF-værdipapirfonden eller dennes afdelinger i selskabsskattelovens § 31 C's forstand. Afdelingerne har dermed ikke noget fælles moderselskab, og skal derfor ikke underlægges obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "ja".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at en afdeling i AIF-værdipapirfonden er skattemæssigt koncernforbunden med et helejet datterejendomskapitalselskab efter selskabsskattelovens § 31 C og dermed skal underlægges obligatorisk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31.

Begrundelse

Det lægges til grund, at AIF-afdelingen er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, at datterselskabet er 100% ejet af afdelingen, og at datterselskabet er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Det lægges endvidere til grund, at ingen af investorerne i én afdeling samtidig er investor i en anden afdeling, og at ingen investor ejer mere end 50% af ejerandelene i en afdeling.

Det er spørgers opfattelse, at der skal ske sambeskatning af afdelingen og datterselskabet. Spørger begrundet dette med, at afdelingen vil eje samtlige kapitalandele og dermed både alle økonomiske og forvaltningsmæssige rettigheder, hvorfor afdelingen vil have bestemmende indflydelse efter selskabsskattelovens § 31 C, stk. 2 og 3.

Spørger anfører, at i modsætning til spørgsmål 1, er der, i forholdet mellem afdelingen og datterselskabet, tale om en juridisk relation mellem selvstændige, separate, og adskilte juridiske enheder, i modsætning til forholdet mellem H3 og AIF-værdipapirfonden, hvor AIF-værdipapirfonden ikke er en selvstændig juridisk enhed.

Skattestyrelsen bemærker hertil, at AIF-værdipapirfonden ikke er en selvstændig juridisk enhed. Tilsvarende er en afdeling i en AIF-værdipapirfond ikke en selvstændig juridisk enhed.

For så vidt angår spørgsmålet, om der skal ske regnskabsmæssig konsolidering mellem en afdeling og dennes fuldt ejede ejendomsdatterselskab, har spørger oplyst følgende:

1. Konsolidering vil følge årsregnskabslovens bestemmelser. Den enkelte afdeling i AIF-værdipapirfonden vil undlade at aflægge koncernregnskab, såfremt bestemmelserne i årsregnskabsloven for undladelse er opfyldt. Bliver der ikke regnskabsmæssigt konsolideret vil indregningen af ét 100 pct. ejet datterejendoms kapital selskab forventeligt ske efter indre værdis metode.
2. Hvis den enkelte afdeling ejer et eller flere datterselskaber (f.eks. et ApS) er det vores opfattelse, at der skal ske konsolidering mellem disse efter Årsregnskabslovens Bilag 1, pkt. B, nr. 1-4. Afdelingen vil eje mere end halvdelen af stemmerettighederne i det underliggende selskab, hvorfor koncerndefinitionen er opfyldt. Konsolidering af datterselskaber vil ske enten ved at indregne formueværdien af datterselskabet i moderselskabets årsrapport, eller ved at udarbejde et egentligt koncernregnskab.

På baggrund af spørgers oplysninger, er det ikke klart, om der skal ske regnskabsmæssig konsolidering mellem en afdeling og dets 100% ejede datterselskab, og i givet fald efter hvilke principper.

AIF-værdipapirfonden skal aflægge årsrapport, og afdelingerne vil aflægge separate afdelingsregnskaber.

Som anført, har lovgiver ved udformningen af reglerne om sambeskatning i selskabsskattelovens § 31 og 31 C ikke haft værdipapirfonde med i overvejelserne, eftersom de ikke eksisterede på det tidspunkt.

Det er derfor nødvendigt at indpasse værdipapirfonde i de foreliggende skatteregler i overensstemmelse med reglernes formål og værdipapirfondes virkemåde.

Som anført under spørgsmål 1, blev koncerndefinitionen i selskabsskattelovens § 31 C ændret i 2009 samtidig med at koncerndefinitionen i selskabsloven, årsregnskabsloven og lov om finansiel virksomhed, blev ændret. Hensigten var, at man skulle kunne anvende samme koncerndefinition ved aflæggelse af regnskab og i forbindelse med sambeskatning. Som anført anvendes i selskabsskattelovens § 31 C begrebet "datterselskaber" mens de øvrige love anvender "dattervirksomhed", hvorfor der kan være nuanceforskelle.

Da værdipapirfonde blev indført i 2012, skulle de være omfattet af UCITS-direktivet. Investeringsinstitutter omfattet af UCITS direktivet skal investere i værdipapirer efter et princip om risikospredning, de må ikke have bestemmende indflydelse i nogen selskaber, de investerer i, og investorer har krav på indløsning. Da værdipapirfonde i 2016 blev anset som selvstændige skattesubjekter, jf. SKM2016. 98. SKAT, var det derfor overvejende sandsynligt, at de ville være omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, eller selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 c. Ingen af disse kan indgå i sambeskatning.

I juli 2018 blev det muligt at oprette AIF-værdipapirfonde. For disse gælder ingen investeringsrestriktioner, og investorerne skal ikke have indløsningsret. Sådanne AIF-værdipapirfonde kan dermed være

omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, og er i givet fald almindeligt indkomstskattepligtige og omfattet af den kreds af enheder, der kan indgå i sambeskatning.

Afdelinger i en AIF-værdipapirfond er ikke selvstændige juridiske personer. Rent juridisk ejer afdelingen ikke aktierne i datterselskabet. Formelt er ejeren af aktiverne i afdelingen forvalteren, og det er forvalteren, der udøver ejerbeføjelserne.

I økonomisk henseende udgør hver afdeling imidlertid en selvstændig enhed, og afdelinger udgør også skattemæssigt selvstændige enheder. Afdelingernes midler skal holdes adskilt, og hver afdeling hæfter kun for egne forpligtelser og en andel af fælles omkostninger.

Afkast fra afdelingens investeringer tilfalder afdelingen, da denne i økonomisk henseende ejer aktiverne, i modsætning til forholdet mellem H3 og AIF-værdipapirfonden.

Det er på denne baggrund Skattestyrelsens opfattelse, at en afdeling i en AIF-værdipapirfond i skattemæssig henseende skal anses for at have bestemmende indflydelse i et 100% ejet datterselskab, jf. selskabsskattelovens § 31 C, stk. 4, hvorfor afdelingen skal sambeskattes med datterselskabet, jf. selskabsskattelovens § 31.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Selskabsskattelovens § 1

Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger mv., der er hjemmehørende her i landet:

- 1) indregistrerede aktieselskaber og anpartsselskaber,
- 2) andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital, selskaber omfattet af § 2 C og registrerede selskaber med begrænset ansvar.

[...]

5c) investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, hvor skattepligten alene omfatter indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed og fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed. Udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, som et investeringsinstitut, der er omfattet af 1. pkt., modtager fra et selskab m.v., der er hjemmehørende her i landet, beskattes dog med 15 pct. 2. pkt. omfatter ikke udbytte af egne aktier, udbytte af aktier i investeringsinstitutets administrationselskab, udbytte fra et investeringsselskab, jf. § 3, stk. 1, nr. 19, og udbytte fra et andet investeringsinstitut, jf. 1. pkt.

Selskabsskattelovens § 31

Stk. 1 Koncernforbundne selskaber og foreninger m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j, 3 a-5 og 5 b, § 2, stk. 1, litra a og b, eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, skal sambeskattes (national sambeskatning). Ved koncernforbundne selskaber og foreninger m.v. forstås selskaber og foreninger m.v., der på noget tidspunkt i indkomståret tilhører samme koncern, jf. § 31 C. I stk. 2-9 sidestilles faste ejendomme og tilknyttet virksomhed efter kulbrinteskatteloven med faste driftssteder. Ved ultimativt moderselskab forstås det selskab, som er moderselskab uden at være datterselskab, jf. § 31 C.

Selskabsskattelovens § 31 C

Et selskab, en fond, en trust eller en forening m.v. (moderselskabet) udgør sammen med et eller flere datterselskaber en koncern. Et selskab kan kun have ét direkte moderselskab. Hvis flere selskaber opfylder et eller flere af kriterierne i stk. 2-6, er det alene det selskab, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over selskabets økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være moderselskab.

Stk. 2. Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre et datterselskabs økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Stk. 3. Bestemmende indflydelse i forhold til et datterselskab foreligger, når moderselskabet direkte eller indirekte gennem et datterselskab ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i et selskab, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Stk. 4. Ejer et moderselskab ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i et selskab, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis moderselskabet har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,
- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i et selskab i henhold til en vedtægt eller aftale,
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på selskabet eller
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over selskabet.

Selskabsloven § 7

Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Stk. 2. Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når moderselskabet direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Stk. 3. Ejer et moderselskab ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis moderselskabet har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,

- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden eller
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Lov om finansiell virksomhed § 5 b

Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Stk. 2. Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Stk. 3. Ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,
- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden eller
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Årsregnskabsloven bilag 1 B

Koncerner m.v.

1. Koncern:

En modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder.

2. Modervirksomhed:

En virksomhed, som har en bestemmende indflydelse over en eller flere dattervirksomheder.

En dattervirksomhed kan kun have én direkte modervirksomhed. Hvis flere virksomheder opfylder et eller flere af kriterierne i nr. 4, er det alene den virksomhed, som faktisk kan udøve den bestemmende indflydelse til at styre virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være modervirksomhed.

3. Dattervirksomhed:

En virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

4. Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed:

Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,
- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden, eller har
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner af kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om en virksomhed har beføjelse til at styre en anden virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en dattervirksomhed ses der bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af dattervirksomheden selv eller dens dattervirksomheder.

Forarbejder

Lovforslag L 171 fremsat 25. marts 2009, ved betænkning den 15. maj 2009 (vedrørende selskabsskattelovens § 31 C)

Ved ændringsforslaget i nr. 02 foretages en mindre justering af koncerndefinitionen i selskabsskattelovens § 31 C, der er en del af lovens regelsæt om sambeskatning.

Baggrunden for justeringen er, at der ved forslaget til §§ 6 og 7 i den nye lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), jf. L 170, og ved § 1, nr. 36 i nærværende lovforslag foreslås tilsvarende ændringer i koncerndefinitionen i henholdsvis selskabslovgivningen og i årsregnskabsloven. Ved ændringerne bliver selskabslovens og årsregnskabslovens koncerndefinition den samme som definitionen i den internationale regnskabsstandard (IAS 27). Ordlyden er ganske vist ikke på alle områder den samme som i IAS 27, hvilket imidlertid alene skyldes, at ordlyden er tilpasset strukturen i danske virksomheder. Der er dermed ikke tiltænkt materielle forskelle.

Det foreslås på den baggrund, at koncerndefinitionen i sambeskatningsreglerne justeres, så den - lige som det er tilfældet efter de gældende regler - lægges op ad koncerndefinitionen i regnskabslovgivningen. Formålet er, at koncerner forsat skal kunne anvende den samme koncerndefinition både ved skatteberegningen efter sambeskatningsreglerne og ved aflæggelsen af koncernregnskabet. Det har blandt andet den fordel, at koncernens selskaber i forbindelse med regnskabskonsolideringen i forvejen udveksler en stor del af de oplysninger, der også er nødvendige ved udfærdigelsen af sambeskatningsskatteberegningen.

Det er overordnet set vurderingen, at den foreslåede koncerndefinition kun i mindre omfang vil føre til ændringer i kredsen af selskaber, der omfattes af sambeskatningsreglerne. Der er dog nuanceforskelle mellem den gældende og den foreslåede koncerndefinition, idet det i forslaget tillægges afgørende betydning, hvem der reelt har bestemmende indflydelse i et selskab, uagtet om der formelt besiddes ejerandele.

Hvis en koncern aflægger regnskab efter den internationale regnskabsstandard (IAS), vil den foreslåede justering ikke indebære ændringer. I disse tilfælde defineres koncernen således både efter de gældende og de foreslåede regler i overensstemmelse med koncerndefinitionen i IAS.

Den justerede koncerndefinition fremgår af forslaget til selskabsskattelovens § 31 C, stk. 1-6. Forslaget til stk. 7 svarer til den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 31 C, stk. 6, nr. 3, 2. pkt. Bestemmelsen i § 31 C, stk. 8 opretholdes uændret.

Til forskel fra koncerndefinitionen i selskabsloven og årsregnskabsloven anvendes i forslaget til selskabsskattelovens § 31 C begrebet »datterselskaber« i stedet for »dattervirksomheder«. Datterselskaber skal forstås i lyset af de selskaber, der efter §§ 31 og 31 A kan deltage i en sambeskatning. Samtidig er det nævnt, at moderselskabet kan være et selskab, en fond, en trust eller en forening m.v.

Lovforslag L 171 fremsat 25. marts 2009, (vedrørende lov om finansiel virksomhed § 5 b)

Bemærkning til nr. 9

Til nr. 9

Den foreslåede § 5 svarer til den foreslåede § 4 i selskabsloven. Ved denne bestemmelse sker der en ændring, som gør op med den hidtidige forståelse af begrebet »bestemmende indflydelse«, hvilket medfører en ændring af den gældende koncerndefinition. Bestemmelsen implementerer 2. direktiv art. 24 a, stk. 1, og Gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF) art. 2.

Ved den tidligere affattelse fra 1990 blev det fastslået, at moder- og datterselskaber udgør en koncern, når reglerne i årsregnskabsloven var opfyldt, fordi Udvalget til Modernisering af Selskabsretten fandt det unødvendigt kompliceret, at fastholde én definition af koncerner i årsregnskabsloven og en anden i selskabsloven.

Da definitionen i årsregnskabsloven i det store hele er direktivfæstet, kunne overensstemmelse efter udvalgets opfattelse kun opnås ved i de to selskabslove at ændre ordlyden til en tekst svarende til årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 6 og 7, samt stk. 3 og 4, hvorved den ønskede forenkling kunne opnås.

Forslaget er en tilpasning af definitionen til den herskende opfattelse i den selskabsretlige teori samt i Udvalget til Modernisering af Selskabsretten, hvor det tillægges afgørende vægt, hvem der har bestemmende indflydelse over selskabet. Der er med den nye affattelse tilsigtet at bryde materielt med den tidligere koncerndefinition.

Bestemmelsens nye affattelse tillægger den bestemmende indflydelse afgørende vægt i relation til koncerndefinitionen. Således er det tidligere krav om, at moderselskabet formelt skulle besidde et minimum af kapitalandele i datterselskabet herved ophævet.

Baggrunden for bestemmelsens nye udfærdigelse er ønsket om at foretage en international tilpasning af bestemmelsen. Der foreligger ikke en international anerkendt koncerndefinition indenfor selskabsretten. Derfor er det naturligt at tage udgangspunkt i koncerndefinitionen i de internationale regnskabsstandarder IFRS (og IAS for tidligere standarder).

Bestemmelsens formulering ligger meget tæt op ad den internationale regnskabsstandard IAS 27. Ordlyden er dog ikke helt den samme. Det skyldes, at IAS 27 er formuleret til at kunne blive anvendt i vidt forskellige lande med vidt forskellige selskabsretlige traditioner.

Bestemmelsen indeholder således ikke materielle forskelle til IAS 27 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne standard.

Den ændrede bestemmelse vil ikke ændre væsentligt på definitionen af en koncern. Den mest betydningsfulde ændring er, at der kan foreligge et koncernforhold, selv om moderselskabet ikke ejer kapitalandele i dattervirksomheden. Det formodes, at det vil være et meget begrænset antal tilfælde, hvor den nye definition vil medføre koncernstatus, uden at dette også efter den tidligere definition var tilfældet.

Alene det forhold at økonomiske beslutninger forudsætter kredittilsagn fra et pengeinstitut indebærer ikke, at den pågældende virksomhed anses for at være et datterselskab af pengeinstituttet.

Pant i aktiekapital som led i normal kreditgivning medfører ikke koncernsammenhæng, medmindre stemmeretten aktivt udøves.

I det foreslåede stk. 1 fastslås, at det er beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der er afgørende for vurderingen af bestemmende indflydelse. Begrebet økonomiske og driftsmæssige beslutninger kendes allerede fra årsregnskabsloven.

Stk. 2 omhandler formodningsreglen om, at såfremt en modervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en dattervirksomhed direkte eller indirekte, er der tale om bestemmende indflydelse, medmindre det modsatte klart kan bevises.

De foreslåede bestemmelser i stk. 3, nr. 1-4, fastlægger kriterierne for, at der kan foreligge bestemmende indflydelse i tilfælde, hvor den formelle ejerandel i dattervirksomheden er under halvdelen.

I det foreslåede stk. 4 præciseres, at potentielle stemmerettigheder skal medtælles, også selvom de ikke er materialiseret, såfremt den manglende materialisering alene beror på en ensidig beslutning om ikke at udløse disse. Alene stemmerettigheder, der er betinget af endnu ikke indtrufne forhold, skal ikke medregnes.

I det foreslåede stk. 5 præciseres, at stemmerettigheder, der besiddes af dattervirksomheden eller dennes dattervirksomheder, ikke skal medtælles ved opgørelsen af stemmerettigheder.

Af hensyn til ensartningen af dansk ret er det mest hensigtsmæssigt, at dansk ret anvender de samme definitioner af begreberne, og derfor foreslås det, at lov om finansiel virksomhed også indeholder de samme definitioner som selskabsretten.

Lovforslag L 171 fremsat 25. marts 2009, (vedrørende årsregnskabslovens koncerndefinition)

Almindelige bemærkninger

2.4.5. Ny koncerndefinition

Det foreslås at ændre årsregnskabslovens definitioner i forbindelse med koncernforhold således, at de svarer til definitionerne i den foreslåede nye lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven). Med de nye definitioner sikres det samtidig, at årsregnskabslovens definitioner i forbindelse med koncernforhold bliver de samme som i den internationale regnskabsstandard IAS 27.

Med den foreslåede ændring anses alle indholdsmæssige forskelle mellem årsregnskabsloven og IAS 27 i forhold til koncerndefinitionen at være fjernet. Den nuværende forskel består primært i, at årsregnskabs-

loven som altovervejende hovedregel forudsætter, at modervirksomheden formelt ejer kapitalandele i dattervirksomheden, mens IAS 27 alene lægger afgørende vægt på, at modervirksomheden faktisk har bestemmende indflydelse i dattervirksomheden.

Ordlyden af de foreslåede definitioner er ikke på alle områder den samme som i IAS 27. Dette skyldes udelukkende, at ordlyden er tilpasset strukturen i de danske virksomheder. Der er ikke tiltænkt materielle forskelle.

Der kan henvises til forslagets § 1, nr. 36, vedrørende ændringen af definitionerne i forbindelse med koncernforhold i bilag 1, B, og bemærkningerne hertil.

Bemærkninger til § 1, nr. 36

Det foreslås at årsregnskabslovens definitioner i forbindelse med koncernforhold ændres, så de svarer til definitionerne i forslaget til selskabsloven og den internationale regnskabsstandard IAS 27. Der kan i øvrigt henvises til afsnit 2.4.5. under almindelige bemærkninger.

Bilag 1, B, 1

I bilag 1, B, 1, defineres begrebet koncern som en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder. Den nuværende definition af koncern findes i bilag 1, B, 3.

Den foreslåede koncerndefinition afviger indholdsmæssigt fra den gældende definition som følge af de foreslåede ændringer i definitionen af bestemmende indflydelse i bilag 1, B, 4, der er afgørende for, hvornår der foreligger et moder-dattervirksomhedsforhold. Der henvises til bemærkningerne til bilag 1, B, 2-4.

Bilag 1, B, 2

I bilag 1, B, 2, defineres begrebet modervirksomhed i 1. afsnit som en virksomhed, der har bestemmende indflydelse over en eller flere dattervirksomheder.

Den gældende definition af modervirksomhed findes i bilag 1, B, 4. Bestemmelsen opregner en række situationer, hvor der foreligger en sådan forbindelse mellem to virksomheder, at den ene virksomhed (modervirksomheden) anses for at have bestemmende indflydelse over en anden virksomhed (dattervirksomheden). Det foreslås, at opregningen videreføres med ændringer i den foreslåede definition af begrebet bestemmende indflydelse i bilag 1, B, 4. Den foreslåede definition af modervirksomhed afviger således indholdsmæssigt fra den gældende definition som følge af de foreslåede ændringer i definitionen af bestemmende indflydelse. Der henvises til bemærkningerne til bilag 1, B, 4.

I det foreslåede bilag 1, B, 2, præciseres det i 2. afsnit, at en dattervirksomhed alene kan have én umiddelbar modervirksomhed. Den modervirksomhed, der faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, skal anses for at være modervirksomhed. Derved gøres der op med den nuværende usikkerhed, hvor flere virksomheder opfylder definitionen på en modervirksomhed efter den gældende definition i bilag 1, B, 4. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor én virksomhed har flertallet af stemmerne, men en anden virksomhed via aftale har retten til at udpege ledelsen. Med den foreslåede præcisering fremgår det nu klart, at kun én af virksomhederne vil være modervirksomhed. Den virksomhed, som baseret på en konkret vurdering reelt har den bestemmende indflydelse, vil herefter være modervirksomhed.

I forslaget er der anvendt begrebet direkte modervirksomhed, da mange virksomheder i sidste ende vil have flere modervirksomheder. Det skyldes, at modervirksomhedens modervirksomhed også er modervirksomhed til den omtalte virksomhed. Baggrunden er, at både direkte indflydelse og indirekte

indflydelse via dattervirksomheder medtages, når det skal vurderes, om der foreligger et moder-datter-virksomhedsforhold.

Bilag 1, B, 3

I bilag 1, B, 3, defineres begrebet dattervirksomhed som en virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed. Den nuværende definition af dattervirksomhed findes i bilag 1, B, 2.

Den foreslåede definition af dattervirksomhed afviger indholdsmæssigt fra den gældende definition som følge af de foreslåede ændringer i definitionen af bestemmende indflydelse. Der henvises til bemærkningerne til bilag 1, B, 4.

Bilag 1, B, 4

I bilag 1, B, 4, defineres begrebet bestemmende indflydelse.

Det foreslås i 1. afsnit, at det er beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der er afgørende for vurderingen af, om der foreligger bestemmende indflydelse. Begrebet økonomiske og driftsmæssige beslutninger kendes fra den nuværende definition i bilag 1, B, 4.

Forslagets 2. og 3. afsnit opregner situationer, hvori der kan foreligge bestemmende indflydelse. Forslaget viderefører som nævnt i bemærkningerne til bilag 1, B, 2, den nuværende opregning i bilag 1, B, 4, med ændringer. Efter forslaget tillægges det således nu afgørende vægt, hvem der reelt har bestemmende indflydelse over virksomheden. Det hidtidige krav om, at en modervirksomhed formelt skal besidde kapitalandele i dattervirksomheden, ophæves med forslaget. Denne ændring gør således op med den hidtidige forståelse af begrebet bestemmende indflydelse og medfører derved en ændring af den gældende koncerndefinition.

Forslaget er i overensstemmelse med artikel 1 i Rådets direktiv om konsoliderede regnskaber (»7. direktiv«). Ved tilpasningen af 7. direktiv til de internationale regnskabsstandarde i 2003 blev det således muligt i den nationale lovgivning at fravige kravet om, at en modervirksomhed skal besidde kapitalandele i en dattervirksomhed. Det er denne mulighed, som nu foreslås udnyttet, således at forslaget tilpasser definitionen både til de internationale regnskabsstandarde, IFRS, og den herskende opfattelse i den selskabsretlige teori samt i Udvalget til Modernisering af Selskabsretten, hvor det tillægges afgørende vægt, hvem der reelt har bestemmende indflydelse over selskabet.

Den foreslåede formulering ligger tæt op ad den internationale regnskabsstandard IAS 27, idet der dog er foretaget præciseringer og tydeliggørelse af, hvordan definitionen finder anvendelse for danske virksomheder. Bestemmelsen indeholder således ikke indholdsmæssige forskelle i forhold til IAS 27 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne standard. Udstederen af de internationale regnskabsstandarde, IASB, har udstedt et fortolkningsbidrag til IAS 27. Fortolkningsbidraget er benævnt SIC 12. SIC 12 vil således også herefter udgøre et fortolkningsbidrag til den nye koncerndefinition.

I praksis forventes den ændrede definition af bestemmende indflydelse imidlertid ikke at få væsentlig betydning for definitionen af en koncern. Det formodes, at der vil være et meget begrænset antal tilfælde, hvor den nye definition vil medføre koncernstatus, uden at dette også ville være tilfældet efter den tidligere definition.

Den mest betydningsfulde ændring er som nævnt, at der kan foreligge et koncernforhold, selv om moderselskabet ikke ejer kapitalandele i dattervirksomheden. En anden ændring er, at der efter forslaget skal tages hensyn til både aktuelle stemmerettigheder og til visse potentielle stemmerettigheder som omtalt i bemærkningerne til 5. afsnit i forslagets bilag 1, B, 4.

2. afsnit i forslagets bilag 1, B, 4, indeholder en formodningsregel om, at hvis en virksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en anden virksomhed direkte eller indirekte, foreligger der bestemmende indflydelse og dermed koncernforhold, medmindre det modsatte klart kan bevises. En virksomhed, som ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne direkte eller indirekte, anses således for at udøve bestemmende indflydelse og dermed for at være modervirksomhed, medmindre virksomheden godtgør, at den ikke udøver bestemmende indflydelse over den anden virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger. Det er væsentligt at bemærke, at det som tidligere nævnt er stemmerettighederne og ikke kapitalandelene, som fremover er udslagsgivende.

En ændring i forhold til tidligere er også, at der skal tages hensyn til stemmeretsbegrænsninger. Hvis en virksomhed f.eks. ejer 60 pct. af stemmerettighederne, men kun kan stemme for 5 pct., må det som udgangspunkt antages, at der ikke foreligger koncernforhold, da »modervirksomheden« ikke besidder flertallet af stemmerettighederne på den anden virksomheds generalforsamling, jf. forslagets bilag 1, B, 4, 3. afsnit, nr. 1-3. Hvis modervirksomheden på trods af stemmerettighedsbegrænsningen har faktisk bestemmende indflydelse på generalforsamlingen, vil dette være omfattet af bilag 1, B, 4, 3. afsnit, nr. 4, og der vil således foreligge et koncernforhold.

De foreslåede bestemmelser i 3. afsnit, nr. 1- 4, i forslagets bilag 1, B, 4, fastlægger kriterierne for, hvornår der kan foreligge bestemmende indflydelse og dermed koncernforhold i tilfælde, hvor modervirksomhedens formelle ejerandel i dattervirksomheden ikke overstiger halvdelen.

I 3. afsnit, nr. 1, foreslås det som tidligere nævnt ikke længere tillagt vægt, at modervirksomheden faktisk besidder ejerandele. Det tillægges således alene vægt, at modervirksomheden har råderet over stemmerettigheder i det anførte omfang. Dette er en væsentlig ændring i forhold til den gældende bestemmelse i bilag 1, B, 4, nr. 1.

3. afsnit, nr. 2, er tilsvarende tilpasset ovennævnte rådighedsbegreb og omhandler således de samme situationer som i den gældende bestemmelse i bilag 1, B, 4, nr. 3.

3. afsnit, nr. 3, viderefører den gældende bestemmelse i bilag 1, B, 4, nr. 2.

3. afsnit, nr. 4, tillægger modervirksomhedsstatus til den, der råder over det faktiske flertal af stemmer ved deltagelse i en anden virksomheds generalforsamling eller i et tilsvarende organ, og som derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over den anden virksomhed. Det er ikke dermed tilsigtet, at dette skal vurderes alene på baggrund af de fremmødte stemmer på en enkelt generalforsamling. Vurderingen skal foretages på baggrund af en mere permanent rådighed over stemmer.

Det foreslåede 4. afsnit i bilag 1, B, 4, præciserer, at potentielle stemmerettigheder skal medtælles, også selvom de ikke er materialiseret, hvis den manglende materialisering alene beror på en ensidig beslutning om ikke at udløse disse. Det er kun stemmerettigheder, der er betinget af endnu ikke indtrufne forhold, der ikke skal medregnes. Dette sikrer, at det er det reelle billede af ejerkredsen, der udgør grundlaget for vurderingen af moder-dattervirksomhed.

...

Lovforslag L 170 fremsat 25. marts 2009 (selskabsloven § 7).

Bemærkning til § 7

Til § 7

Ved den foreslåede bestemmelse sker der en ændring, som gør op med den hidtidige forståelse af begrebet »bestemmende indflydelse«, hvilket medfører en ændring af den gældende koncerndefinition. Be-

stemmelsen implementerer 2. direktiv (77/91/EØF) artikel 24 a, stk. 1, og Gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF) artikel 2.

Forslaget er en tilpasning af definitionen til den herskende opfattelse i den selskabsretlige teori samt i Udvalget til Modernisering af Selskabsretten. Det tillægges med forslaget afgørende vægt, hvem der reelt har bestemmende indflydelse over selskabet, uagtet om der formelt besiddes ejerandele. Sigtet hermed er at bryde materielt med den tidligere koncerndefinition ved at tillægge det afgørende betydning, hvem der har bestemmende indflydelse.

Ved tilpasningen af 7. regnskabsdirektiv til de internationale regnskabsstandarder i 2003 blev det muligt i den nationale lovgivning at fravige kravet om, at et selskab for at være et moderselskab skal besidde kapitalandele i et datterselskab. Denne mulighed udnyttes i forslaget. Således er det tidligere krav om, at moderselskabet formelt skulle besidde kapitalandele i datterselskabet, herved ophævet.

Baggrunden herfor er ønsket om at foretage en international tilpasning af bestemmelsen. Der foreligger ikke en international anerkendt koncerndefinition indenfor selskabsretten. Derfor er det naturligt at tage udgangspunkt i koncerndefinitionen i de internationale regnskabsstandarder IFRS - International Financial Reporting Standards (og IAS International Accounting Standards - for tidligere standarder).

Bestemmelsens formulering ligger meget tæt op ad den internationale regnskabsstandard IAS 27. Ordlyden er dog ikke helt den samme, hvilket skyldes, at IAS 27 er formuleret til at kunne anvendes i vidt forskellige lande med vidt forskellige selskabsretlige traditioner. Lovteksten er derimod tilpasset den danske selskabslovgivning og indeholder således præciseringer og tydeliggørelse af, hvordan bestemmelsen finder anvendelse for danske virksomheder.

Bestemmelsen indeholder ikke materielle forskelle til IAS 27 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne standard. IASB (International Accounting Standards Board) har udstedt et fortolkningsbidrag til IAS 27. Fortolkningsbidraget er benævnt SIC 12. (Standing International Committee som er en underkomite af IASB) SIC 12 vil således også herefter udgøre et fortolkningsbidrag til den nye koncerndefinition.

Det formodes, at det vil være et meget begrænset antal tilfælde, hvor den nye definition vil medføre koncernstatus, uden at dette også ville være tilfældet efter den tidligere definition.

...

Det foreslås i stk. 1, at det er beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der er afgørende for vurderingen af bestemmende indflydelse. Begrebet økonomiske og driftsmæssige beslutninger kendes allerede fra årsregnskabsloven.

Den foreslåede bestemmelse omhandler dattervirksomheder frem for selskaber, da de forhold, der gør sig gældende i et koncernforhold mellem et moderselskab og dets underliggende selskaber/virksomheder, gør sig gældende, uanset om der er tale om underliggende selskaber eller underliggende virksomheder.

Det foreslåede stk. 2 omhandler formodningsreglen om, at hvis et moderselskab ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i et datterselskab direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed, er der tale om bestemmende indflydelse, medmindre det modsatte klart kan bevises. Som udgangspunkt foreligger der således et moder-datterforhold i tilfælde, hvor moderselskabet besidder mere end 50 pct. af stemmerettighederne i dattervirksomheden. Antagelsen anvendes alene til at overføre en slags omvendt bevisbyrde på selskaber, der måtte være i den situation, at den, der besidder mere end 50 pct., ikke er den, der udøver den bestemmende indflydelse over selskabets økonomiske og driftsmæssige beslutninger. I disse situationer vil selskabet således skulle godtgøre, at dette er tilfældet, førend udgangspunktet kan fraviges.

Det er væsentligt at bemærke, at det er stemmerettighederne og ikke kapitalandelene, som er udslagsgivende i forhold til om der foreligger et kompetenceforhold.

En ændring i forhold til tidligere er også, at der skal tages hensyn til stemmeretsbegrænsninger. Hvis et selskab f.eks. ejer 60 pct. af stemmerettighederne, men kun kan stemme for 5 pct., må det som udgangspunkt antages, at der ikke foreligger koncernforhold, da »moderselskabet« ikke besidder flertallet af stemmerettighederne på generalforsamlingen.

Hvis moderselskabet på trods af stemmerettighedsbegrænsningen har faktisk bestemmende indflydelse på generalforsamlingen, vil dette blive omfattet af stk. 3, nr. 4.

De foreslåede bestemmelser i stk. 3, nr. 1-4, fastlægger kriterierne for, at der kan foreligge bestemmende indflydelse i tilfælde, hvor den formelle ejerandel i datterselskabet er under halvdelen.

I nr. 1 foreslås det ikke længere tillagt vægt, at moderselskabet faktisk skal besidde ejerandele. Det tillægges således alene vægt, at moderselskabet råder over stemmerettigheder. Dette er en ændring i forhold til de gældende bestemmelser i anpartsselskabslovens § 3, stk. 2, nr. 1, og aktieselskabsloven § 2, stk. 2, nr. 1.

Forslagets nr. 2 er tilsvarende tilpasset rådighedsbegrebet og omhandler således de samme situationer, som er omhandlet af anpartsselskabslovens § 3, stk. 2, nr. 3, og aktieselskabslovens § 2, stk. 2, nr. 3. om bestemmelse indflydelse på grundlag af vedtægter eller aftale med selskabet.

Forslagets nr. 3 er en videreførelse af anpartsselskabslovens § 3, stk. 2, nr. 1, og aktieselskabslovens § 2, stk. 2, nr. 2, om besiddelse af stemmerettigheder.

I henhold til den tidligere retstilstand, er der alene tale om en tilpasning til det overordnede begreb vedrørende ændringen af besiddelseskravet i forhold til de nye muligheder for valg af ledelsesform.

Forslagets nr. 4 tillægger den, der råder over flertallet af det faktiske antal stemmer ved deltagelse på henholdsvis generalforsamlingen eller i selskabets øvrige tilsvarende ledelsesorganer, moderselskabsstatus. Det er ved udformningen ikke tilsigtet at give mulighed for, at moderselskabsstatus alene tillægges på baggrund af de fremmødte stemmer på den enkelte generalforsamling, men at det skal være på baggrund af en mere permanent rådighed over stemmer. Hvis det dog kan ses af tidligere generalforsamlinger, at f.eks. 40 pct. af de samlede stemmerettigheder i et selskab er tilstrækkelig til at opnå bestemmende indflydelse - og moderselskabet har over 40 pct. af stemmerne, må det antages, at der foreligger et koncernforhold.

Det foreslåede stk. 4 præciserer, at potentielle stemmerettigheder skal medtælles, også selvom de ikke er materialiseret, hvis den manglende materialisering alene beror på en ensidig beslutning om ikke at udløse disse. Det er kun stemmerettigheder, der er betinget af endnu ikke indtrufne forhold, der ikke skal medregnes. Dette sikrer, at det er det reelle billede af ejerkredsen, der udgør grundlaget for vurderingen af moder-datterselskab.

Det foreslåede stk. 5 præciserer, at stemmerettigheder, der besiddes af dattervirksomheder eller disses dattervirksomheder, ikke skal medtælles ved opgørelsen af stemmerettigheder. Det præciseres herved, at en beholdning af egne aktier vil reducere kravet til majoritet for et moderselskab forholdsmæssigt således, at det er de reelle ejerforhold, der afspejles. Der gives ikke mulighed for at foretage opkøb/udstedelse af egne aktier for derved at skjule det reelle ejerforhold.

Lovforslag L 137 af fremsat den 29. marts 2012

"3.1.4.2. Indførelse af regler om værdipapirfonde

... Det foreslås at indføre værdipapirfonde, som er særskilte økonomiske, men ikke juridiske, enheder. Værdipapirfonde kan alene etableres og administreres af investeringsforvaltningsselskaber eller administrationsselskaber. Beslutninger vedrørende en værdipapirfond træffes derfor af det investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab, der administrerer værdipapirfonden. Værdipapirfonde skal organiseres med en eller flere afdelinger, hver baseret på en bestemt del af aktiverne efter fondsbestemmelserne herom. Værdipapirfondes afdelinger kan påtage sig forpligtelser svarende til afdelinger i investeringsforeninger. Det er dog investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet, der på vegne af en værdipapirfond påtager sig forpligtelser, da værdipapirfonde ikke har en ledelse eller ansatte. I det omfang loven eller regler udstedt i medfør af loven pålægger værdipapirfonde eller deres afdelinger pligter, påhviler det således investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet, som administrerer fonden, at leve op til pligten på værdipapirfondens vegne. Formuen i værdipapirfonde ejes af investorerne kollektivt. Investorerne hæfter alene med den eller de andele, som investoren ejer af en afdelings formue."

Lovforslag L 184 af 14. marts 2018 (indførelse af AIF-værdipapirfond)

Almindelige bemærkninger

2.9.3 Lovforslagets indhold

Lovforslagets væsentligste indhold er at indføre to nye selskabstyper, som AIF'er kan benytte sig af. Det foreslås, at der i overvejende grad skal gælde de samme strukturbestemmelser for AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde, som der gælder for kapitalforeninger.

[...]

Det foreslås endvidere, at AIF'er skal kunne benytte en ny selskabstype »AIF-værdipapirfond«. AIF-værdipapirfonde er ikke juridiske personer men økonomiske enheder, og de har ikke en bestyrelse. Værdipapirfonde etableres af den FAIF, der forvalter dem. Da de ikke selv er juridiske personer er det FAIF'ens bestyrelse, der fastsætter fondsbestemmelser og det er FAIF'ernes bestyrelse og direktion eller andre ansatte, der træffer beslutning om AIF-værdipapirfonde. Investorerne har ingen direkte indflydelse på driften af en AIF-værdipapirfond.

AIF-værdipapirfonde har en formue, der er variabel, idet de løbende kan udstede og afhænde andele. AIF-værdipapirfonde kan opdeles i afdelinger, og de enkelte afdelinger kan opdeles i andelsklasser.

AIF-værdipapirfonde er inspireret af selskabstypen værdipapirfonde. Der er dog nogle forskelle i reguleringsniveauet, som skyldes, at værdipapirfonde skal godkendes og er under direkte tilsyn af Finanstilsynet. AIF-værdipapirfonde skal ikke godkendes og er ikke under direkte tilsyn af Finanstilsynet. Der er i lovforslaget ingen krav til, hvad en AIF-værdipapirfonds fondsbestemmelser skal indeholde eller opstillet særlige investeringsregler. Det betyder, at der i de AIF-værdipapirfondes fondsbestemmelser skal tages stilling til, hvilke instrumenter den vil investere i og hvilken strategi den vil anvende.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 6, nr. 2

[...]

Det foreslås desuden at indsætte et nyt nr. 13 med definition af en AIF-værdipapirfond, hvorved forstås en alternativ investeringsfond som er en økonomisk enhed, der ikke er en juridisk enhed, som er etableret af en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde og hvis fondsbestemmelser angiver, at fonden er en AIF-værdipapirfond.

Selskabstypen AIF-værdipapirfond svarer til værdipapirfonde i lov om investeringsforeninger m.v. I henhold til lovens § 3, stk. 8, må værdipapirfonde alene anvendes til brug for danske UCITS og har eneret og pligt til at bruge betegnelsen værdipapirfond, hvorfor det er nødvendigt at anvende en anden betegnelse for denne selskabstype, når den anvendes til brug for etableringen af en alternativ investeringsfond.

En AIF-værdipapirfond bliver en selvstændig økonomisk enhed, men ikke en juridisk enhed. Det betyder, at en AIF-værdipapirfond ikke vil være en juridisk person, der kan være part i retssager og at den ikke vil få en selvstændig ledelse. Rent juridisk bliver en AIF-værdipapirfond en del af den FAIF, der har oprettet den. Økonomisk derimod bliver den en selvstændig enhed, og de midler, som tilhører en AIF-værdipapirfond, vil alene skulle anvendes til fordel for investorerne og, de vil skulle holdes adskilte fra FAIF'ens øvrige midler.

En AIF-værdipapirfond vil kun kunne etableres af bestyrelsen i en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at administrere alternative investeringsfonde i medfør af § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde eller af et investeringsselskab, der har en sådan tilladelse, jf. § 10 a i lov om finansiel virksomhed.

Forvalterens bestyrelse vil som den øverste myndighed skulle træffe beslutninger om en AIF-værdipapirfonds forhold f.eks. ændring af fondsbestemmelserne og ophør. Forvalteren vil udgøre den daglige ledelse i en AIF-værdipapirfond, da den ikke vil kunne have sin egen direktion. Et særligt kendetegn ved en AIF-værdipapirfond vil være, at investorerne ikke får nogen indflydelse på ledelsen af AIF-værdipapirfonden, således som de har i både kapitalforeninger og i AIF-SIKAV'er.

Der er ingen begrænsninger i, hvilke aktiver en AIF-værdipapirfond må investere i, men der vil ikke være noget til hindre for, at det i vedtægterne for fonden fastsættes hvilke typer af aktiver fonden må investere i. Dermed kan en AIF-værdipapirfond anvendes til at etablere en europæisk langsigtet investeringsfond (ELTIF), som skal kunne investere både i ejerandele og fysiske aktiver samt foretage udlån.

[...]

Til nr. 16 (§ 134, stk. 6 og 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

[...]

Investorerne i AIF-værdipapirfonde har ikke stemmeret i spørgsmål om AIF-værdipapirfondens forhold, fordi der ikke er nogen medlemsindflydelse i AIF-værdipapirfonde, således som der er i både kapitalforeninger og i AIF-SIKAV'er. Fonden ledes af fondens forvalter og investorerne har ingen indflydelse på dens drift.

[...]

Det foreslås desuden at nyaffatte § 134, stk. 7, hvorefter det skal fremgå af en kapitalforenings eller en AIF-SIKAV's vedtægter eller af en AIF-værdipapirfonds fondsbestemmelser, efter hvilke regnskabsregler kapitalforeningen, AIF-SIKAV'en eller AIF-værdipapirfonden vil aflægge årsrapport.

Hovedreglen er at selskaber m.v. aflægger årsrapport i henhold til årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015 (årsregnskabsloven). Finansielle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet skal dog som hovedregel aflægge årsregnskab efter Finanstilsynets bekendtgørelse om finansielle rapporter for den relevante type virksomhed. F.eks. skal pengeinstitutter aflægge regnskab efter Finanstilsynets bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Der stilles ikke særlige krav til, hvilke regler en alternativ investeringsfond skal aflægge regnskab efter. Det vil afhænge af, hvilken juridisk form fonden har. Er den f.eks. et aktieselskab, skal den aflægge regnskab efter årsregnskabsloven. For kapitalforeningers, AIF-SIKAV'ers og AIF-værdipapirfondes vedkommende er der mulighed for at aflægge regnskab efter årsregnskabsloven eller efter Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014.

Til nr. 19 (§ 136, stk. 2, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det bemærkes, at en AIF-værdipapirfond alene bliver en selvstændig økonomisk enhed efter stiftelsen, og at den ikke skal registreres i Erhvervsstyrelsen, fordi den ikke er en juridisk enhed. Juridisk er den en del af den FAIF, som administrerer den, derfor får de ikke retsevne.

Praksis

SKM2022. 80. SR

Spørger ønskede at etablere en ejendomsfond, der skulle etableres som en AIF-værdipapirfond. Værdipapirfondens afdelinger ville alene eje kapitalandele i helejede ejendomsselskaber, hvis eneste aktivitet ville være at eje og drive de enkelte investeringsejendomme. Skatterådet kunne på baggrund af gældende praksis bekræfte, at henholdsvis værdipapirfonden og afdelingerne heri ville være selvstændige skattesubjekter. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at den enkelte afdeling kunne anses som et investeringsselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19. Afdelingerne opfyldte ikke betingelsen i aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1, nr. 2, om, at virksomheden skal bestå i investering i værdipapirer m.v., idet afdelingerne alene investerer i fast ejendom igennem de helejede datterselskaber. Skatterådet kunne bekræfte, at den enkelte afdeling kunne vælge at blive omfattet af reglerne om minimumsbeskattede investeringsinstitutter i ligningslovens § 16 C, forudsat at beviserne var omsættelige, og at beviserne i den enkelte afdeling ville berettige alle deltagerne til samme forholdsmæssige andel af afkastet af hvert enkelt aktiv eller passiv i afdelingen. Skatterådet kunne endvidere bekræfte, at der ville kunne udloddes udbytte skattefrit fra afdelingerne, når investor var et dansk selskab, der ejede mindst 10 pct. af afdelingen. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at investeringsbeviser udstedt af de enkelte afdelinger i den påtænkte AIF-værdipapirfond kunne indgå i investorernes virksomhedsordning, når disse ikke var næringsdrivende med køb og salg af værdipapirer.

SKM2016. 98. SKAT

Ændring af praksis vedrørende den skattemæssige behandling af værdipapirfonde - styresignal

Styresignalet indeholder en beskrivelse af, at værdipapirfonde fremover skal anses for selvstændige skattesubjekter. Derudover indeholder styresignalet en beskrivelse af, at udenlandske værdipapirfonde, der administreres af et dansk investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab, får ledelsens sæde i Danmark.

SKM2013. 278. SR

I Skatterådets bindende svar SKM2013. 278. SR havde en tysk Fond investeret i to danske selskaber, der ejede ejendomme. Det tyske selskab A var administrationsselskab for Fonden. Skatterådet fandt, at A ikke skulle anses som moderselskab efter selskabsskattelovens § 31 C, og at de to danske selskaber dermed ikke skulle sambeskattes. Spørger havde bl.a. oplyst:

- Fonden var en såkaldt "Spezial-Sondervmögen", dvs. en investeringsfond oprettet i henhold til aftale med administrationsselskabet.
- Fonden svarede til en dansk værdipapirfond.

- Fonden var i Tyskland ikke en juridisk person, men ansås for et selvstændigt skattesubjekt, dog således at Fonden i det hele var fritaget for beskatning. I stedet blev investorerne beskattet efter et transparensprincip.
- A's honorarer fra Fonden bestod i management fee på en fast procentdel af investeringsaktiverne, acquisition fee ved køb af aktiver, disposition fee ved salg af aktiver og et performanceafhængigt fee.
- A var registreret som ejer af Fondens aktiver på vegne af Fonden og udøvede sædvanlige ejerbeføjelser, og havde dermed stemmerettighederne i de to danske selskaber.
- Der skulle udarbejdes og offentliggøres særskilte reviderede regnskaber for hver fond.
- Der skulle ikke ske regnskabsmæssig konsolidering mellem A og fonde administreret af A ved opgørelsen af A årsregnskab ligesom den enkelte fonds regnskab ikke skulle konsolideres med det eventuelle regnskab for de underliggende investeringsaktiver, da det følger af definitionen af kontrol i IAS 27 ("the power to govern the financial and operating policies of an entity so as to obtain benefits from its activities.") at A ikke udøver kontrol, da A ikke har nogen adkomst til afkastet fra investeringerne (bortset fra deres fee).
- A skulle i forhold til forvaltningen af en fonds aktiver alene handle i investorernes interesse

SKAT lagde til grund, at Fonden skulle anses for skattemæssigt transparent i dansk skattemæssig henseende.

SKAT anførte, at der ved vurderingen af spørgsmålet om koncernforbindelse skulle lægges vægt på koncerndefinitionen i de internationale standarder. Ud fra en ordlydsfortolkning af selskabsskattelovens § 31 C, fandt SKAT, at A umiddelbart måtte anses for at have bestemmende indflydelse i de to danske ejendomsselskaber. Spørgsmålet om koncernforbindelse skulle dog efter SKATs opfattelse også vurderes i overensstemmelse med formålet med den justerede koncerndefinition, hvorefter koncerner skulle kunne anvende den samme koncerndefinition både ved skatteberegningen efter sambeskatningsreglerne og ved aflæggelse af koncernregnskab. Spørger havde oplyst, at der ikke skete regnskabsmæssig konsolidering efter IAS 27. Dette blev ikke efterprøvet, men det blev som en forudsætning lagt til grund, at A og de to danske ejendomsselskaber ikke var regnskabsmæssigt konsoliderede efter IAS 27 eller efter danske regler.

SKAT anførte:

"På baggrund af en konkret helhedsvurdering af samtlige omstændigheder i den foreliggende situation, herunder ordlyden af SEL § 31 C om koncernforbindelse, koncerndefinitionens formål, de konkrete omstændigheder i sagen og foreliggende praksis, anses A i den konkrete situation ikke som moderselskab for de danske ejendomsselskaber, som ejes på vegne af fonden, i relation til SEL § 31 om national sambeskatning."

Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling og begrundelse.

Den juridiske vejledning 2022-1, C. D. 1.1.10.5 Kapitalforeninger, AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde

Indhold

I dette afsnit beskrives kapitalforeninger, som typisk henvender sig til en begrænset kreds af investorer.

[...]

AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde

Ved lov nr. 706 af 8. juni 2018 (bl.a. om indførelse af nye former for alternative investeringsfonde) er der indført to nye betegnelser for AIF'er. De hedder AIF-SIKAV'er og AIF-værdipapirfonde.

Det er i lov om alternative investeringsfonde m.v. § 3, der er indsat mulighed for de to nye AIF'er.

"Koncernbegreber i regnskabs- og selskabsretten - et studium i koncernbegrebers tilblivelse og indhold med baggrund i samspillet mellem internationale regnskabsstandarder, EU-retten og national ret", 2015, af Gitte Søgaard, side 80-81 i:

"I IAS 27.4 (2008) defineres kontrol som magten til at styre en enheds finansielle og driftsmæssige politikker med henblik på at opnå fordele med baggrund i enhedens aktiviteter ("Control is the power to govern the financial and operating policies of an entity so as to obtain benefits from its activities").

[...]

Der er med andre ord tale om, at evnen og muligheden for "at styre" driftsmæssige og økonomiske politikker skal være til stede, samtidig med at de økonomiske resultater af denne "styring" (altså fordele og risici) skal opstå, for at der består kontrol i IAS 27 (2008)-forstand.

Eksempel:

Et kommanditselskab har tre partnere: A er komplementar med ledelsesansvar og modtager et honorar, som er sammenligneligt med det honorar, som kunne opnås for tilsvarende indsats i forhold til tredje-mand. B og C er kommanditister uden ledelsesansvar og deler overskuddet med 50 % til hver. A kan ikke fjernes af B og C.

A kan styre de driftsmæssige og finansielle politikker i virksomheden. Men A får ikke del i overskuddet fra virksomhedens aktiviteter, og A kontrollerer derfor ikke virksomheden i IAS 27 (2008)-forstand."

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Se under spørgsmål 1

Forarbejder

Se under spørgsmål 1

Praksis

Den juridiske vejledning 2022-2, afsnit C. D. 1.1.10.3 "Investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde som har oprettet andelsklasser":

Om udtrykkene forening og afdeling bemærkes, at den typiske organisation af andelsklasser vil være, at der foreligger en forening, der har en afdeling, der er opdelt i andelsklasser. Den gældende terminologi på skatteområdet er, at udtrykket forening også omfatter en afdeling. Afdelingen og dens medlemmer beskattes, som om den var en selvstændig forening. Opdelingen af en given afdeling i andelsklasser påvirker ikke andre afdelingers skattemæssige status. Den påvirker kun afdelingen selv.

Spørgsmål 3

Lovgrundlag

Se under spørgsmål 1

Forarbejder

Se under spørgsmål 1

Praksis

Se under spørgsmål 1